

Jeg synes også, at man kan puste til nogle bekymringer, der måske er højst hypotetiske.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Line Barfod og derefter hr. Kuupik Kleist.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hr. Jeppe Kofod sagde, at det, der var afgørende, var, om missilskjoldet ville bidrage til, at der blev øget spænding i verden, eller om det ville bidrage til nedrustning og fred. Så er det helt afgørende spørgsmål jo: Hvad mener hr. Jeppe Kofod? Hvad mener Socialdemokraterne? Tror man på, at et missilskjold vil bidrage til nedrustning og fred, eller tror man, at det vil føre til øget oprustning, som er den bekymring, der bl.a. er fra kinesernes side?

Så ville jeg gerne en gang til høre om det her med bombemål. Hr. Ulrik Kragh sagde også, at forsvarsekspertterne siger, at hvis et land kun har nogle få missiler, så vil det ikke bruge et af dem på Thuleradaren. Men det er jo ikke risikoen for missiler, vi taler om, hvis der skulle være nogle med nogle få missiler. Der taler vi jo om alle mulige andre måder. Det kan være bomber, der bliver fragtet ind på forskellig vis. Hr. Jeppe Kofod svarede ikke på, om ikke risikoen for Thule vil være større, hvis de bliver et led i missilskjoldet, end hvis de ikke bliver et led i missilskjoldet.

(Kort bemærkning).

Kuupik Kleist (IA):

Jeg vil gerne udfordre den logik, der bliver udfoldet her fra denne talerstol, blandt andre af hr. Jeppe Kofod og andre talere.

Kl. 17.15

Hvis der skal være logik i tingene, og man siger, at der ikke er nogen trussel mod Thule som bombemål, så må man vel også ræsonnere, at så er der heller ikke nogen trussel mod USA. For Thule er en del af USA's apparat til at beskytte sig. Jeg vil sige, at så er ræsonnementet bag missilskjoldet i virkeligheden også fjernet ved den form for logik, der bliver udfoldet fra den her talerstol.

En anden ting, som jeg godt lige vil gribe fat i omkring hr. Jeppe Kofods tale, er, at jeg beundrer den tro og den lid, der bliver sat til internationale aftaler og traktater som instrumenter til at regulere på verdenssamfundet. Jeg er helt enig i hr. Villy Søvndals betragtninger om, at USA jo i disse år er stærkt på vej væk fra alle de

internationale aftaler, som man kan komme væk fra.

Men vi har til gengæld lært også i skolen, at hvis man vil løse et problem, må man tage fat ved ondets rod. Så er spørgsmålet vel i den her sammenhæng: Hvorfor føler amerikanerne sig så truede af resten af verden? Hvad er det, der er den egentlige årsag til det trusselsbillede, man umiddelbart tager for givet bare ser sådan ud?

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Jeg vil gribe fat i hr. Kuupik Kleists spørgsmål med det samme. Det er fuldstændigt korrekt, at vi jo ikke aner, om der vil opstå en trussel, der gør, at det vil være nødvendigt med et missilforsvar. Det sagde jeg også i min ordførertale. Det er jo højst hypotetisk. Det kommer an på, om alle de andre redskaber til at modvirke spredning og produktion af masseødelæggelsesvåben og missilteknologi mislykkes. Det ved vi jo strengt taget ikke om de gør. Vi mener sådan set, at man skal bruge al den kraft, man overhovedet kan, på at sikre, at det lykkes.

Vi har i øjeblikket en forhandling mellem USA og Nordkorea om at imødegå den trussel. Det er meget positivt, hvis det kan lykkes. Så jo, hr. Kuupik Kleist og jeg er fuldstændig enige om, at der ikke er nogen trussel i dag, og sandsynligheden for, at den kommer, er meget, meget lille. Derfor er vi også meget skeptiske over for missilforsvarssystemet, som skulle være et svar på nutidens trusler. Det sagde jeg også meget klart i min ordførertale. Men det er selvsagt amerikanerne, der må prioritere, om de vil bruge penge på det her. Det er jo klart.

Men man må opfordre dem til som punkt et også at forpligte sig på og binde sig til internationale aftaler og som punkt to at udvise samme engagement og kreativitet og vilje til at bruge penge på at gå til problemernes årsag i de regioner, hvor problemerne kan opstå. Det kan f.eks. være at være med til at fremme demokrati og menneskerettigheder i Mellemøsten og dele af Asien.

Så jeg tror ikke, at vi er så uenige, vil jeg sige til hr. Kuupik Kleist. Vi anser heller ikke svaret på den trussel som det mest oplagte på nuværende tidspunkt.

Det er også et svar til fru Line Barfod. Uanset hvordan vi diskuterer det her, så er det altså højst usandsynligt, at Thule skulle blive eller være et mål i forhold til det her. Det må fru Line Barfod jo også erkende i den forstand, at hun